

JAGER IN HET gewone leven

EMIEL WINTERS (30) - RUNDVEEPEDICURE

'Ik ben rustig van aard. Dat helpt bij dit werk. Sommige koeien zitten niet te wachten op de behandelbox voor het bekappen van hun klauwen. Zolang ik rust uitstraal, gaat het goed. Samen met een vriend heb ik de box ontwikkeld om stressvrij te werken. De koe gaat – eenmaal in de box – een kleine meter omhoog; zo hoeft-ie zijn poten niet hoog op te tillen en kan ik rechtop staan. Naast de

box zijn het mes en de slijptol mijn standaard gereedschappen. Maar het belangrijkste om tot een goed eindresultaat te komen, zijn mijn ogen. De boeren in mijn klantenbestand bezoek ik meestal twee keer per jaar. Dan bekap ik al hun koeien. Puur uit preventie. Tussendoor behandel ik individuele koeien die pech hebben. Ik kom ook veel bij Duitse boeren die hun koeien voorheen nooit bekaptten. Zij zijn echt verbaasd over

de resultaten: een koe die pijnvrij is en comfortabel loopt, zit beter in zijn vel, geeft meer melk en leeft langer. Ooit studeerde ik aan de Landbouwuniversiteit in Wageningen, maar na drie jaar besloot ik in Oentsjerk de opleiding tot rundveepedicure te doen. Dit werk verveelt nooit. Geen koe is hetzelfde. Hetzelfde geldt voor de boer. En dat maakt het nou net zo leuk.'

TEKST EN FOTO'S DOUWE ANNE VERBRUGGE

EMIEL WINTERS (30) - JAGER EN SECRETARIS BIJ WBE OMMEN - DEN HAM

'Boer en jager. Als kind wilde ik dát worden. Gedeeltelijk gelukt dus, haha. Mijn broer, mijn vader en mijn opa jagen ook. En ik ben nog veel te vinden op de boerderij van mijn vader, dus een beetje boer voel ik me wel. Mijn vader is trouwens ook rundveepedicure, maar niet fulltime zoals ik. Het jagen doen we vooral rondom de boerderij; in de velden en

langs de rivier de Vecht die door Ommen en Beerze stroomt. Ik hoef niet zo nodig ergens anders te jagen. Na het werk geniet ik ervan om met de hond en het geweer een rondje te maken. Echt overlast van dieren hebben we niet. Wel zijn er meer reeën. Dit jaar mochten we twee bokken en twee geiten schieten. Mijn broer Dirk heeft een bok geschoten. Alles wat we schieten eten we op. Ook de kraaien. Ze smaken naar duif. Tja, waarom zou je ze

niet eten? Maar ik schiet op een jachtdag dus nooit een groot tableau. Gewoonweg omdat ik dan te veel vlees heb. Nergens voor nodig. Ik ben nu zo'n tien jaar jager. Het is zo mooi. Ook al ben je niet van plan om jager te worden, ik kan iedereen aanbevelen om de jachtcurcus te doen. De leukste opleiding die ik ooit heb gevolgd.'